

Hotovo! Bez návratu  
já odešel od polí  
nebudou nade mnou nikdy  
zvonit už topoly.

Rád mám přec to zdobené město,  
napuchlé, sešlých zdí  
Ospalá Asie zlatá  
Na jeho báních spí.

Můj dům se beze mě hrbí,  
chcíp mi pes u nízkých vrat.  
V Moskevských ulicích křivých  
Bůh mi dal umírat.

Nocí když měsíc svítí,  
nějak tak-jak,... čert ví!  
Nizounko svěsiv hlavu,  
chodívám do krčmy.

V brlohu křik a řev běsní  
do hodin do ranních,  
nevěstkám čítávám verše,  
s pobudy pijívám líh.

Prudčeji srdce bije  
náhle můj hovoří ret:  
jak vy jsem ztracený člověk  
taky už nemůžu zpět.

Hotovo